

Jukka-Petri Nieminen

Pappi

Pappi

Jukka - Petri Nieminen
Pappi

© 2017 nieminen, jukka-petri

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-951-568-202-4

Sisällysluettelo

Johdanto...	7
I luku Paketti...	9
II luku Agenttina	56
III luku Sodan uhka	107
IV luku Pakenemissuunnitelmia.....	149
V Pako... ..	163
VI luku Lopullinen totuus... ..	192
Faktaa	202

Johdanto

Riihimäki

22.1.2016

Olin kirjoittanut kirjan matkaoppaan maailma, joskus 2007. Jo hyvin nuorena noin 10 vuotiaana harrastelin ”kirjojen tekoa”. Piirtelin kuvia ja kirjoittelin höpöhöpö satuja. Minulle kypsyi kyllä ajatus kirjoittaa fiktiivinen tarina nunnasta. Aloitin sen jo, mutta törmäsin faktojen saanti ongelmaan. Ja kuten edelliskerrallakin, niin, taas. Hemmetti! Kesken unetonta yötä sain AHAA-elämyksen tarinasta, jota alat kohta lukea.

Eniten minua on kannustanut nykyinen muusani Ritva, hän on sinnikkäästi patistanut minua runoilemaan uusia tarinoita. Ja jos Sinua ei olisi ollut, tämä eepos olisi jäänyt tekemättä.

Omistan luomukseni:

Muusalleni ”muusis” ”itvalle suurella sydämellä ja vanhemmilleni, sekä kumppanilleni, jotka ovat jaksaneet kuunnella ”Ärräpäitäni”, tehdessäni tätä iltasatua. Ja tietysti omalle ”kallonkutistajalleni Mirjalle”, pikku kissatyttölleni, joka tuli aina lohduttamaan, kun alkoi vanne kiristää otsaa.

Luku I

Paketti

Grudzień 1932
(Joulukuu) 1932

Pappi, Isä Franciszek kääntyy Woźnan kadulta oikealle Stary Rynek kadulle jatkaen kulkuaan suoraan kohti Biblioteka Kórnicka eli Pałac Działyńskich- Działyńskin palatsia, joka sijaitsee Stary Rynekin kadulla osoitteessa 78. Tällä on osasto, joka on osa Biblioteka Kórnikin kirjastoa. Hän kääntyy vasemmalle saapuen vanhan kaupungin kauppatorille ja raatihuoneen aukiolle, jatkaen matkaansa aukion poikki. Aukio vilisee kauppiaita ja ostoksilla olevia ihmisiä. Kirjavien kojujen väriloiston kruunaa värikkäät vihannekset ja hedelmät, joiden huumaavaan tuoksuun sekoittuu tuoreiden kalojen ja äyriäisten merellinen aromi. Pappi painaa katseensa maahan. Kenkien alla narskuu lumi. Sen vuoksi on käveltävä varoen, koska lumen alla oleva mukulakivitus tekee kävelylustasta vielä liukkaamman. On hänellä toinenkin syy, hän toivoo, ettei kukaan pysäyttäisi häntä. Hänellä on epämiellyttävä olo ja otsalle kohoaa hikikarpaloita. Hänestä tuntuu, kuin kaikki tuijottaisivat häntä tai ainakin joku väkijoukon keskellä.

Pappi lähestyy kirjastoa. Hän pysähtyy hetkeksi ja vetää henkeä, ennen kuin kääntyy vielä kerran vasemmalle ollen melkein perillä. Hänen sydämensä lyö yhä kiivaammin. Hän oli eilen saanut hämäräperäisen puhelinsoiton. Matala ääninen mies puhui hyvin lyhyesti, jotenkin vieraalla, vähän kuin ranskalaisella korostuksella ja vaati saada tavata papin kirjaston aulassa tasan kello 12. Pappi vetää raskaan puuoven auki messinkisestä ovenkahvasta. Samalla, kun pappi astuu sisään kirjaston aulaan, vanhan kaupungin aukiolla sijaitsevan kaupungintalon tornin kello löi kaksitoista kertaa. Raskas ovi jysähtää kiinni. Aulassa oli viileää ja hämärää. Papin edessä aukeavat leveät valkeat marmoriset portaat muhkeine vihertävine marmori pilareineen. Yläkerran kirjastosalista tulvahti vanhojen kirjojen ja pölyn ummehtunut haju. Miesääni oli käskenyt papin odottamaan portaiden alla oikealla puolella. Pappi näkee tumman hahmon seisovan portaiden alla. – Te olette täsmällinen isä, miesääni sanoi. Pappi tunnisti miehen äänen samaiseksi, jonka oli eilen kuullut puhelimessa.

– En tiedä, mitä Te haluatte minusta, pappi vastasi. Hän yritti nähdä miehen kasvot, mutta portaat loivat tumman varjon peittäen miehen kasvot. Pappi arvioi miehen olevan noin 180 senttimetriä pitkä ja roteva, sen verran hän hahmosta näki. – Minulla on Teille jotakin, mutta olen suuressa vaarassa, mies vastasi. Mies laittoi kätensä takkinsa taskuun ja otti esille jotakin. Samassa kuului laukaus ja mies korahtaa kivusta. Pappi kyyristyi portaiden varjoon entistä tiukemmin. Hän katsoi, kun mies lysähti kasaan lattialle. Papin sydän takoi entistä kiivaammin. Hän yritti pidätellä hengitystään ja odotti uutta laukausta, joka osuisi häneen.

Kirjaston raskas puinen ulko-ovi jysähti kiinni. Kumea ääni risteili portaikossa. Yläkerrasta kuului vaimeita askelia. Pappi uskalsi hengittää varoen. Hän kyyhötti portaiden alla, kunnes kaupungintalon kello löi puoli yksi. Pappi konttasi lähemmäs ruumista. Hänen silmänsä olivat ehtineet jo mukautua hämärään. Ulkonahan oli paistanut aurinko lähes pilvettömältä taivaalta. Papin käsi osui johonkin lämpimään ja märkään. Verta, pappi ajatteli. Hän pyyhki kätensä mustan kaapunsa helmaan ja oli lähdössä pois, kun huomasi jotain valkoista ruumiin vieressä. Hän sieppasi sen enempää esinettä tutkimatta ja työnsi kaapunsa taskuun.

Varovasti hän kurkisti ylöspäin portaiden alta. Ketään ei näkynyt. Salista kuului vaimea yskäisy. Pappi nousi ylös ja ripein askelin harppoi ovelle ja pujahti ulos. Auringonpaiste sokaisi hänet hetkeksi. Kirjaston oven sulkeutuessa siitä lähti taas jykevä kumahdus. Hän kääntyy vasemmalle ja lähtee hitaasti kävelemään eteenpäin pitkin Stary Rynek katua. Hän seisahtuu hetkeksi ja katsoo oikealle. Papin katse haravoi nopeasti aukion ihmisvilinän läpi. Hän ei huomannut mitään outoa. Hän ihmetteli, ettei kukaan ollut kuullut laukausta. Aukion ihmisvilinästä lähti kyllä aikamoinen metakka, mutta kirjastossa oli lähes hiljaista. Hän jatkaa kulkuaan eteenpäin ja tarkkailee ympäristöään. Olisiko joku hänenkin kannoillaan?

Enempää miettimättä pappi livahtaa vasemmalle Rynkowan sivukujalle jatkaen matkaansa kohti kotiaan. Hän yritti näyttää tyyneeltä. Pahoinvoinnin aalto sai papin hengittämään kiivaammin. Hiki kohosi uudelleen otsalle ja sappineste nousi kurkkuun. Pappi yökkäsi pari kertaa, mutta urheasti sai pidäteltyä oksennuksen. Hän jatkoi matkaansa, tunnustellen samalla esinettä taskussaan. Se tuntuu lähinnä muoviselle putkilolle. Pappia kuitenkin pelottaa sen verran eilisen ja tämän päivän tapahtumat, että hän päättää tutkia esineen vasta kotonaan.

Saavuttuaan Rynkowan risteykseen pappi kääntyy vasemmalle ja pysähtyy kotitalonsa eteen Kramarska 3/5. Talo on kaiketi rakennettu joskus 1800- 1900-lukujen aikana. Se koostuu kolmesta kerroksesta sekä ullakosta ja asuntoja siinä on viisi. Isän hellahuone sijaitsee kolmannessa kerroksessa. Talon ensimmäinen, katutasen kerros on ulkiväriykseltään marjapuuron punainen. Kerroksessa asuu vuokraemäntä ja- isäntä, arvatenkin talon isoimmassa asunnossa. Pariskunta on ollut häntä kohtaan hyvin ystävällisiä, mutta pappi on kuitenkin aistinut heistä huokuvan epäluuloa ja uteliaisuutta, kaiketi myös teeskentelyä ystävällisyyden suhteen. Kaksi seuraavaa kerrosta pitää sisällään neljä asuntoa, siis kaksi asuntoa per kerros. Taloon on haluttu jotenkin lisää väriä ja niinpä ylimpien kerrosten ulkoseinät on maalattu sammaleen vihreällä.

Epäluuloisesti hän katsoo vielä ympärilleen, mutta kun kadut ovat autiot, hän avaa ulko-oven ja astuu sisään. Vanhat puiset portaat narisevat, kun hän nousee toiseen kerrokseen. Edes viinipunainen kokolattiamatto ei enää auta vaimentamaan portaiden alituista narinaa. Koskako lienee romahtavat? pappi pohtii itsekseen.

Pappi työntää avaimen lukkopesään ja vetää oven auki, pujahtaen heti sisään. Hän lukitsee välittömästi oven. Hän lysähtää nojatuoliin ja ummistaa silmänsä. Pahoinvoinnin aalto iskee jälleen. Pappi syöksyy pesualtaan luo ja oksentaa. Voipuneena hän rojahtaa sänkyynsä pitkälleen.

Ajatukset harhailevat sinne ja tänne. Vaikka hän on nähnyt vainajia, ei tämä ampumisen näkeminen ollut miellyttävää. Pappi puristaa silmänsä kiinni, mutta näkee edelleen ampumisen ja korvissa kaikuivat miehen sanat niin puhelimesta, kuin kirjastossakin sekä etenkin laukaus. Pappi hengittää syvään ja yrittää rentoutua. Hän nukahtaa toviksi.

Isä havahtuu, kun alakerrasta kuuluu ääniä. Hän katsoo kelloaan. Se on 15.30. Puoliuudessa hän katselee, hetken ympärilleen. Tämä on siis kotini. Pieni hellahuone. Sängystä katsottuna vasemmalla on kakluuni, sitten pesuallas, keittiön kaappeja ja puuhella, vuodelta 1920.

Siitä eteenpäin on ulko-ovi rappukäytävään. Ikkunan edessä on iso klaffikirjoituspöytä ja tuoli. Piiden viereen on ahdettu lipasto peileineen, joka toimittaa ”vaate- ja pukeutumisen”- tilaa. Ikkunasta tulee jonkun verran hajavaloa sisään huoneeseen. Muuten valonlähteenä toimii jalkalamppu, jota siirtämällä saa lisävalaistusta milloin minnekin. Lampun alalla on isohko ja muhkea nojatuoli ja sen edessä pieni pöytä, joka toimittaa niin ruokapöydän, kuin muidenkin pikkuaskareiden työtilan virkaa. Puisen lattian peittävät kirjavat räsymatot. WC ja kylpyhuone ovat alakerrassa portaiden alla.

Isä nousee ja sytyttää hellaan valkean. Hän ottaa vesipannun hellalta ja kääntyy lavuaarille päin. Hän yökkää! Hän oli oksentanut lavuaariin, mutta unohtanut huuhtoa sen. Isä täyttää vesipannun ja jättää hanan hetkeksi vuotamaan.

Vesi alkaa kiehua ja hän ottaa astiakaapista mukin ja teekannun. Hän annostelee teelehtiä kannuun ja kaataa kuumaa vettä päälle. Haudutettuaan hetken herbataan (teetään), hän ottaa mukinsa, kaataa sinne teetä ja istuu nojatuoliinsa. Sen jouset natisevat- Ah! taas niin tuttavallisesti ja rauhoittavasti.

Isä Franciszek juo kuluksen teetä. Lämmin juoma tuntuu soljuvan alas nielusta. Hän tuntee lämpimän juoman tuovan hyvän- ja rauhallisen olon, mutta äkkiä hän muistaa aamupäivän tapahtumat. ”perran Jumala! Mitä oikeasti tapahtui?” Isä Franciszek saattoi asua aika vaarallisessa talossa, vaikka Cipher Bureau oli vuokrannut asunnon hänelle ja lisäksi sisustanut kaikella tarpeellisella, tai ainakin melkein. Kyllä isä joutui hankkimaan kaikenlaista pientä, mutta pääosin kaikki oli valmiina, kun hän muutti- parin matkalaukun kanssa täynnä vaatteita, krusifiksi ja Raamattu, sekä muutamia kirjoja.

Talon osoite on siis Kramarska 3/5. Ja alakerran ovat pääsääntöisesti vallanneet isäntäväki - Grzegorz Gorgoń ja Źlwire Gorgoń. peillä oli alakerrassa olohuone, makuuhuone ja keittiö, sekä ruokasali. Alakerrasta nousivat puiset portaat ensimmäisen- ja toisen kerroksen huoneistoihin. Toisesta kerroksesta pääsi vielä ullakolle kattoluukusta vetämällä tikapuut alas. Yhteinen WC- ja kylpyhuone sijaitsivat rappusten alla. WC- käynnit oli sallittu, kun tarve vaati, mutta kylpyvuorot oli tarkoin määritelty. Niistä, jos poikkesi, tuli lisämaksu vuokraan seuraavalle kuulle.

Alakerran asunnossa numero 1 asuivat siis talon omistajat, siis Isäntä, ammatiltaan sędzia, prokuratorski (tuomari, mutta lähinnä syyttäjä). Hänen nimensä oli Grzegorz Gorgoń ja hän toimi Poznańin oikeustalolla. Hän oli perinyt isältään omaisuutta ja sijoittanut sen ostamalla talon, johon otti luotettavia vuokralaisia. Hän toki tiesi poliisin, myyjättären ja sen, että yksi asukkaista oli prostituoitu, mutta ei antanut sen häiritä, ”Kunhan vuokrat rahat kilisevät kassaan”. Hän oli syntynyt joskus vuonna 1877.

Hänen vaimonsa oli gospodyni domowa (kotirouva) Źlwire Gorgoń. päntä voisi luonnehtia ”Utelias-litaksi” ja käyttäjäjäksi. Hän oli talon tietotoimisto, kylä, valehtelija, kätyri. Ja mitä helvettiä, turhautuneesta kotirouvastakin voi kuvitella”. Tämä oli isän rehellinen mielipide. Rouva oli syntynyt joskus vuonna 1882.

Talon asukkaat olivat aika sekalainen seurakunta. Joskus isä mietti, miten he kaikki asuivat saman katon alla – lain puolustajat ja sitä rikkovat, kukin omien ammattiensa ja tarpeidensa mukaan. Isä tuli hyvin toimeen naapureidensa kanssa, niin kuin myös isäntien. Joskin heidän tapaamisensa oli satunnaista, ja silloinkin hyvin muodollista.

Ensimmäisessä kerroksessa asunnossa numero 2 majaili Urszula Siedzikówna. Hän harjoitti prostytutka (ilotyön) ammattia läheisissä hotelleissa. Pääasiassa Hotel Bazaarissa. Hän oli viehättävän näköinen tummahiuksinen puolatar, jonka palavat silmät saivat miehet polvilleen. Hän oli syntynyt joskus vuonna 1917. Ja vaikka isäntäväki tiesi ”tytön” ammatista, he katsoivat sen läpi sormien. Maksoihan ”likka” vuokransa ajallaan. Hänet usein sekoitettiin Danuta Siedzikównaan (syntynyt 3. syyskuuta 1928 Guszczewinassa, Bielskin alueella ja kuoli 28. elokuuta 1946 Gdańskissa). Hän oli puolalainen sairaanhoitaja toisen maailmansodan aikana. Hän toimi aktiivisesti Puolan vastarintaliikkeessä (puol. Armia Krajowa). Hän käytti peitenimiä Danuta Obuchowicz ja Inka.

Asunnossa numero 3 asui kelnerka (tarjoilija) Wioletta Siedzikowna. Hän oli syntynyt joskus vuonna 1910. Hienohelma, joka esitti parempaa, kuin oli. Työskenteli tarjoilijana Hotel Bazariissa. Ja oli usein varsin kiusaantunut naapurinsa Urszula Siedzikównan läsnäolosta. Hän haaveili paremmasta ja vauraammasta elämästä, mutta koki, ettei hänellä ollut siihen mahdollisuutta tai ulkoisia resursseja.

Kahdenkerroksen väkeä! Żłäkerran ”kerma?” Isä Franciszek ja hänen seinänaapurinsa asunnossa numero 5 komisarz (poliisikomisario) Janusz Dmowski. Hän oli syntynyt joskus vuonna 1902. Policja Państwowa (Puolan valtion poliisi) lyhennettiin PP ja se oli virkapukinen valtion poliisi, jonka joukot toimivat Puolan koko alueella vuosina 1918- 1939 ennen kaikkea rikollisuuden torjunnan puolesta. Janusz Dmowski kuului osastoon numero V Wydział V Policja Polityczna (poliittinen osasto) ja oli arvoltaan tarkastaja. Suhteellisen vaarallinen naapuri, ottan huomioon isä toinen ”ammatti”. Joten isän oli noudatettava varovaisuutta viestejä lähettäessään tai vastaanottaessaan, etenkin kun väliseinät tuntuivat olevan ohuet, kuin paperi.

Lopuksi asunnossa asunnossa 4. isä itse, Isä Franciszek. On todellakin värikäs kokoelma eri ammattikunnanedustajia. Isä Franciszek rypistää otsaansa ja alkaa hieroa ohimoitaan vasemmalla kädellään. Välillä hän ottaa siemauksen teestään, mutta sekin alkaa etoa. Hän laskee mukin pöydälle. Jokin häiritsee hänen mieltään. Yhtäkkiä hän muistaa. Se valkoinen esine, jonka hän nappasi ruumiin vierestä. Hän työntää kätensä kaapunsa taskuun ja vetää sieltä esille valkoisen esineen. Se on muovinen pyöreä putkilo, jonka toisessa päässä on korkki. Isä Franciszek vääntää korkin auki ja katsoo putken sisälle. Siellä näyttäisi olevan jotain papereita. Isä ravistaa putkea alassuun ja hänen syyliinsä putoaa pahvinen lappu. Putkilon sisällä on vielä, jotakin. Hän työntää sormensa putken sisään ja hivuttaa sormellaan paperin esiin.

Pahvinen lappu, joka putkesta ensimmäisenä pulpahti esille, on taitettu kahtia. Isä Franciszek avaa taitoksen ja toteaa sen olevan lentoyhtiön matkalaukkumerkki. Merkin mukaan laukku olisi tullut jostakin lento teitse Varsovaan.

Laukun varmistusnumero on P. 142934. "Mitä tämä tarkoittaa?" Isä Franciszek pohtii mielessään. Hän ottaa sylistään rullalle käärityn paperin ja avaa sen huolella. Paperi on käsinkirjoitettu kirje. Se on kirjoitettu englanniksi, mutta nopea vilkaisu antaa viitteen siitä, että kirjoittaja on ranskalainen.

Kirje kuuluu seuraavasti:

Pariisi Marraskuun 20, 1932

Arvoisa Isä Franciszek,

Rohkenen lähestyä Teitä nöyryimmällä pyggnölläni. Minun nimeni on Gustave Bertrand. Olen Ranskan tiedustelupalvelun La direction générale de la Sécurité extérieure osaston Le Service de Renseignement päällikkö.

Minulla on ollut kunnia tehdä yhteistyötä Aschenin kanssa ja olen saanut häneltä joukon materiaalia, jotka olen luvannut toimittaa Major Guido Langer.

Tämä materiaali on lähetetty Warsawan lentokentälle oheisella laukkunumerolla. Pyydän Teitä ottamaan salatusti yhteyden Major Guido Langer, jotta voitte sopia asiakirjojen toimittamisesta.

Pelkäämme pahoin, että agenttimme Aschen on joutunut paljastetuksi ja tästä syystä haluamme toimia erityisen varovaisesti.

Kirje jatkuu seuraavalla sivulla:

Ja siksi pyydämme apuanne.

*Pellkäär myös pakoin oman "lähettitiläämme" puolesta. Rukoilen, että
onnistumme asian päätököseen viemisessä.*

Kunnioittavasti

Gustave Bertrand

Nyt Isä Franciszekille asia kirkastuu. Hans-Thilo Schmidt, peitenimellä Asché tai Source D, on vakoilija, joka oli myynyt saksalaisten salausrakkeen Enigman tiedot ranskalaisille ja nimenomaan Gustave Bertrandille. Ja nyt siis Bertrand halusi antaa lisätietoja Puolan Biuro Szyfrów eli Cipher Bureau (kryptinen toimisto) päällikölle majuri Gwido Langerille. Cipher Bureau päällikkönä Langer oli pääasiallisesti vastuussa Puolan kryptologiasta, Puolan sotilasradio tiedustelusta ja salakoodattujen viestien purkamisesta.

Kirje putoaa Isä Franciszekin kädestä lattialle. "Voi taivas, nyt se sitten oikeasti alkaisi, minun työni tässä sopassa". Hän upottaa kasvonsa käsiinsä sulkien silmänsä. "Kuoja minua auttakoon tässä kaikessa!"

Oli nimittäin niin, että 1927 loppupuolella tai 1928 vuoden alussa Varsovan tullitoimistoon oli saapunut Saksasta paketti, joka tullipapereiden mukaan sisälsi radiotarvikkeita. Saksalais yrityksen edustaja vaati itsepintaisesti, että paketti lähetettäisiin takaisin Saksaan jopa ennen sen tullaamista ja että lähetyksessä oli vahingossa vääriä laitteita. Hänen tiukat vaatimuksensa herättivät tullivirkailijoiden huomion. He ilmoittivat asiasta Cipher Bureauille, jonka erityinen mielenkiinto oli juuri radiolaitteissa.

Sunnuntai iltapäivänä Cipher asiantuntijat tulivat tutkimaan asiaa vapaa-ajallaan. He varovasti avasivat laatikon ja totesivat, että sisältö oli kaikkea muuta kuin radiotarvikkeita. Se olikin kokonainen salauskone. He tutkivat laitetta melkoisen tovin ja laittoivat sen takaisin laatikkoon. Marian Rejewski oli myöhemmin arvellut, että kyseessä oli Enigman kaupallinen versio.

15. heinäkuuta 1928 Saksan ensimmäiset salatut radioviestit lähetettiin saksalaisille radioasemille. Puolan havaintoasemat kaappasivat viestit ja Puolan pääesikunnan Cipher Bureau Saksan osasto yritti tulkita niitä. Yritys ei tuottanut tulosta ja viestit hävitettiin. Muutama paperi kuitenkin jäi jäljelle, joskin niihin oli kirjoitettu kaikenlaista ja muutenkin tuhrattu sekä Enigman kaupallinen versio, laite jota ei koskaan ollut palautettu Saksaan.

15. tammikuuta 1929 majuri Gwido Langerista tuli Cipher Bureau päällikkö. Bureau apulaispäällikkönä ja Saksan osaston (BS-4) päällikkönä oli kapteeni Maksymilian Cieżki.

Vuonna 1929, kun Cipher Bureaua edeltävä toimisto oli yhä majuri Franciszek Pokornyn (sukulainen erinomaiselle ensimmäisen maailmansodan aikaiselle Itävalta-Unkarin kryptologille kapteeni Herman Pokornylle) johdossa, hän, Cieżki ja siviilipuolen toimiston työntekijä Antoni Palluth arvelivat, että kryptologian salat voisivat ratkaista Poznańin yliopiston matemaattisen linjan opiskelijat.

Maksymilian Cieżki, joka oli siis Puolan Cipher Bureauun Saksan osaston (BS—4) päällikkö 1930-luvulla, palkkasi kolme nuorta Isä Franciszekin opiskelutoveria Bureauun työntekijöiksi. Ja he olivat Marian Rejewski, Jerzy ‘ózycki sekä Henryk Zygalski. Joulukuusta 1932 hänen toimistonsa purki Enigma viestejä.

Kun Marian Rejewski oli rekonstruoinut Saksalaisen Enigman joulukuussa 1932 hän ja Zygalski jatkoivat menetelmien kehittelyä. ‘ózycki keksi “kello” menetelmän, jonka avulla toisinaan oli mahdollista saada selville mikä salauskiekoista oli kauempana oikealla. Henryk Zygalski oli syyskuusta 1932 kryptologi Biuro Szyfrówissa (Cipher Bureau), jonka päämaja oli Saxon Palace Varsovassa. Hän työskenteli yhdessä Poznańin yliopiston Cipher Bureauun kryptologian kurssilta valmistuneiden kurssikavereiden Marian Rejewskin ja Jerzy ‘ózyckin kanssa. Yhdessä he kehittivät laitteet ja metodit, kuinka purkaa Enigma koodatut viestit. Kun Rejewski oli rekonstruoinut “aksalaisen Enigman joulukuussa 1932 hän ja Zygalski jatkoivat menetelmien kehittelyä. ‘ózycki keksi “kello” menetelmän, jonka avulla toisinaan oli mahdollista saada selville mikä salauskiekoista oli kauempana oikealla.

Entä mikä oli Isä Franciszekin osuus tähän asiaan? Isä Franciszekin oli päässyt Poznańin yliopistoon, jatkamaan teologian ja matematiikan opintojaan. Näytti näet siltä että ura ei välttämättä aukenisi ilman lisäopintoja. Oppilaiden keskuudessa kiersi huhu, jonka mukaan Puolan armeijan pääesikuntaan oli perustettu kryptologinen osasto nimellä Cipher Bureau jo 8. toukokuuta 1919. Ja että osasto tarvitsi kipeästi teräviä ja nerokkaita matemaatikkoja sekä kielitaitoisia oppilaita huippusalaaiseen tehtävään. 20 matematiikan opiskelijaa valittiin Poznańin yliopistosta 1929 Puolan pääesikunnan Biuro Szyfrówin (kryptinen toimisto) järjestämälle kryptologian kurssille. Marian Rejewski sekä Jerzy ‘ózycki olivat valittujen joukossa.

Syyskuussa 1932 Isä Franciszek värvättiin niin ikään Cipheriin. Cipher Bureau halusi Isä Franciszekin agentikseen. Isällä oli hyvä ja monipuolinen kielitaito- englantia, puola ja saksa, sekä auttava ranska. Hän sai uuden passin ja henkilöllisyyden. Puolan väärennetyn passin mukaan hän oli nyt Isä Franciszek (Jan Kremer) ja toimisi peitenimellä Wróbel (varpunen).

Cipher oli luvannut hänelle melkoisen hyvät tulot ja asumisedun ruokarahoineen. Cipher Bureauun päällikkö Maksymilian Cieżki toivoi nimenomaan, että Isä Franciszek asui edelleen Poznańinissa. Sieltä hän hoitaisi työnsä pääasiallisesti. Matkustamista Poznańin ja Varsovan välillä ei myöskään voisi välttää.

Syyskuun aikana Isä Franciszek kävi sähköittämisen pikakurssin Varsovassa. Kurssin jälkeen hän paalasi Poznańiin ja muutti Kramarska 3/5: een. Pieneen asuntoon, jonka Cipher hänelle kustansi ja oli vuokrannut. Vaikka talon omistajapari olivat hyvin uteliaita asukkaistaan ja heidän tekemisistään Isä Franciszek onnistui peittämään salaisen työnsä yllättävän hyvin.

Isä Franciszec on pappi, joka Puolan Poznanin kaupungissa toimii Puolan salaisen palvelun agenttina purkaen saksalaisten viestejä omalla Enigmallaan.

Papin totuus paljastuu aika yllättävällä tavalla hänen pakomatallaan Amerikkaan toisen maailman sodan alkaessa.

BoDTM
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi